

07 Ekim 2003

TS/BAS-BÜL/03-81

“Türkiye’de Ulusal İnovasyon Sistemi: Kavramsal Çerçeve, Türkiye İncelemesi ve Ülke Örnekleri”

Özet Bulgular

Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği (TÜSİAD), ekonomik büyüme ve toplumsal gelişme için teknolojik inovasyonda yetkinlik kazanmanın ülkeler açısından taşıdığı önemi vurgulamak amacıyla hazırlattığı; “Ulusal İnovasyon Sistemi: Kavramsal Çerçeve, Türkiye İncelemesi ve Ülke Örnekleri” başlıklı raporunu kamuoyuna tanıttı.

Rapor, Sabancı Üniversitesi Rektör Danışmanı Doç. Dr. Cemil Arıkan koordinatörlüğünde, Teknoloji Yönetimi Danışmanı Müfit Akyos, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof Dr. Metin Durgut ve Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı Danışmanı Aykut Göker tarafından hazırlandı. Raporun amacı ‘teknolojik inovasyon’, ‘inovasyon süreci’, ‘inovasyonda yetkinleşme süreci’, ‘inovasyon araçları’, ‘ulusal inovasyon sistemi’ ve ‘bölgesel inovasyon sistemi’ konularına kavramsal düzeyde açıklık getirmek; ülkemizin bugünü ve geleceği açısından teknolojik inovasyonda yetkinleşmenin taşıdığı önemi bir kez daha açıklayabilmek ve bu konuda, özellikle 1990’lardan bu yana, genel olarak ne yapılabildiğini irdelemektir.

‘İnovasyon’, kavram olarak, hem bir süreci (yenilemeyi / yenilenmeyi) hem de bir sonucu (‘yenilik’) anlatır. AB ve OECD literatürüne göre, inovasyon, süreç olarak, *“bir fikri pazarlanabilir bir ürün ya da hizmete, yeni ya da geliştirilmiş bir imalat ya da dağıtım yöntemine ya da yeni bir toplumsal hizmet yöntemine dönüştürmeyi”* ifade eder. Aynı sözcük, bu dönüştürme süreci sonunda ortaya konan, *“pazarlanabilir, yeni ya da geliştirilmiş ürün, yöntem ya da hizmeti”* de anlatır (European Commission, 1995). İnovasyon sürecinde bilim ve teknolojinin oynadığı rolü öne çıkaran ve bu çalışmada da benimsenmiş olan, **“bilim ve teknolojiyi ekonomik ya da toplumsal bir faydaya dönüştürmek”** biçimindeki inovasyon tanımına benzer tanımlar, başka pek çok çalışmada da yer almaktadır.

Gelişmekte olan ülkelerin “kalkınma” sorunu ile Ulusal Kalkınma Sistemleri (ULİS) arasındaki ilişki, amacı öndeki sanayileşmiş ülkeleri “yakalamak” olan tarihsel bir geçiş bağlamında ele alınabilir. Kalkınma olarak tanımladığımız gecikmeli sanayileşme süreçleri, kendilerinden önceki sanayileşmenin yerleştiği belli kurallar ve yolları izleyerek dünya sanayileşmesinin genel eğilimlerine sadık kalırlar. Öte yandan, ait oldukları ülkelerdeki koşullar özelinde evrilen ve ulusal kimlikler kazanan bu kalkınma süreçleri taşıdıkları farklılıklar nedeniyle bu ortak tarih içinde çeşitlilik yaratırlar.

TÜRK SANAYİCİLERİ VE İŞADAMLARI DERNEĞİ
BASIN BÜROSU

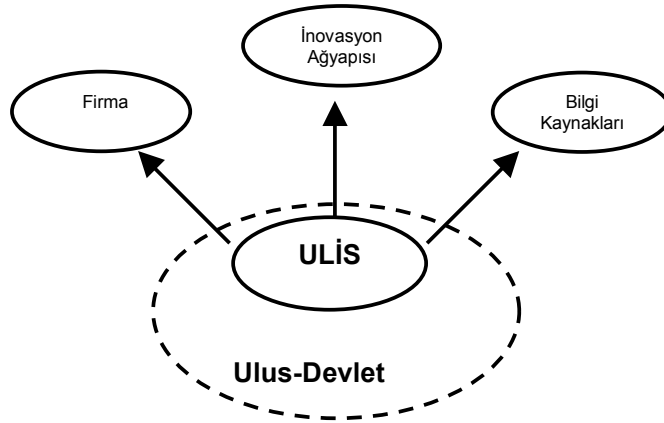
Meşrutiyet cad.No.74 Tepebaşı 80050 – İSTANBUL
Tel: (0212) 2495448 / 2491929 / 2515313 / 2490723 Fax: (0212) 2933783

BASIN BÜLTENİ

Gelişmekte olan ülkelerde ULİS'leri yukarıda değinilen tarihsel geçişi ekonomik ve sosyal yapılarındaki değişimle birlikte yaşadıklarından kurumsallaşmadaki¹ eksikliklerin kalkınmaya etkisi teknoloji açığı kadar önemli olmaktadır. Bu nedenle, inovasyon faaliyetini düzenleyen kurumların rekabetçi kalkınma programlarının taşıyıcıları oldukları unutulmamalı ve ekonomik kalkınma ile inovasyon sisteminin kurumsallaşması birlikte ele alınmalıdır. Ataleti doğal olarak yüksek olan sosyal ve kurumsal çerçevenin teknolojik değişimi izleyememesi sonucunda ekonomik, siyasi ve sosyal krizlerin doğduğu düşünülürse, kurumsal değişimin gelişmekte olan ülkeler için gelişmiş olanlara kıyasla neden çok daha belirleyici olacağı görülecektir.

Kalkınmacı gözle bakıldığında ULİS çağdaş ulus-devlet kapsamında var olan bir alt sistemdir ve ulusal rekabetçilik ve ulusal kalkınma hedeflerine aynı anda yönelir. Bu amaçla, inovasyon faaliyetinin desteklenmesi için inovasyon faaliyetinin asli kaynakları olan Ar-Ge kurumları, firmalar ve inovasyon ağı yapılarının ulusal boyutta etkin kullanımını sağlar. Kalkınma (yakalama) stratejisi ile belirlenen ulusal öncelikler arasında yer alması beklenen hedefler ve bunlar için izlenecek yollar yanında, değinilen bu kaynaklar da yer alır. Gelişmekte olan ülke açısından bakıldığında, bu kaynaklar arasında önceliğin, genel olarak gözlemlenen eğilimin tersine, artık firmaya kaydırılması ve kaynakların verimli kullanılabilmesi için firma inovasyon yeteneklerinin öncelikle desteklenmesi gerektiği söylenebilir. Bireysel firma inovasyon kapasiteleri yetersiz kaldığında ise, işbirliği ağı yapıları aracılığı ile ortak kapasiteler yaratılarak uluslararası düzeyde yeni rekabetçilik fırsatı yakalanabilir.

ULİS İnovasyon Kaynakları

İnovasyon faaliyeti yetenek yaratan yönü ile bir öğrenme sürecidir. Öğrenme sonucu kuruluşların kaynaklarını daha verimli biçimde kullanabilecek yeteneklere ve yetkinliklere sahip olmaları, bu yeteneklerin ve yetkinliklerin ise kuruluşun rekabetçiliğini büyük ölçüde belirlemesi, inovasyon ile rekabet gücü arasındaki derin ilişkiyi tanımlar. Öğrenme ve özellikle etkileşerek öğrenme, içinde yer

¹ “Kurumlar” ile kurallar, normlar, konvansiyonlar, standartlar vb. ilişkileri düzenleyen hususlar (oyunun kuralları) kastedilmektedir.

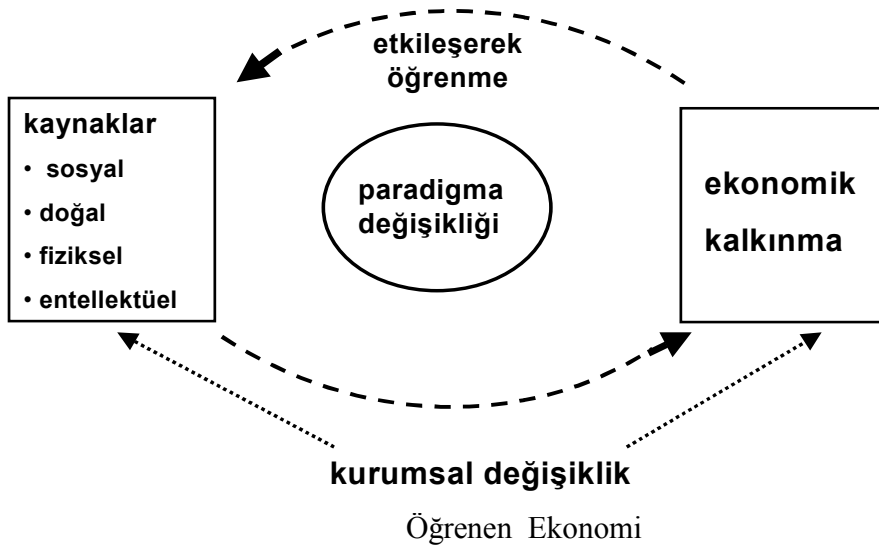
TÜRK SANAYİCİLERİ VE İŞADAMLARI DERNEĞİ
BASIN BÜROSU

Meşrutiyet cad.No.74 Tepebaşı 80050 – İSTANBUL
Tel: (0212) 2495448 / 2491929 / 2515313 / 2490723 Fax: (0212) 2933783

TÜSİAD BASIN BÜLTENİ

aldıkları toplumsal bağlama (ortama) göre işleyen süreçler olduğundan, insan kaynağı (entellektüel sermaye) ile birlikte kurumlaşmayı besleyip destekleyen sosyal sermaye (ortak eylemi sağlayan normlar ve ağı yapılar) yönünden de sistemin güçlü olması gerekmektedir. Sosyal sermayenin yeterliliği sistemin iyi işlediğinin göstergesidir.

Politikalar, inovasyonun nasıl tetikleneceği, desteklenip sürdürüleceği, inovasyon için nasıl organize olunacağı sorularına sistem içinde yanıt ararlar. Kuruluşların ve bireylerin sahip oldukları yeteneklere karşın karşılaşılan sistem tökezlemeleri çoğunlukla;

- sistem kurallarının etkili olmaması,
- kritik destek kurumlarının bulunmaması,
- koordinasyon zayıflığı,
- bilgi akışı eksikliği

gibi kurumsal verimsizlikler ile, misyona uygun

- kuruluş kaynaklarının ve
- sistem kaynaklarının (eğitim vb.) olmaması

gibi kurumsal etkinsizliklere bağlanmaktadır. Bu nedenledir ki ulusal inovasyon politikasının hem çerçevesi hem de temel aracı olan ULİS, ulusal eğitim, maliye, savunma, hukuk vb. diğer ulusal sistemlerle birlikte ve tümleşik olarak düşünülür ve değerlendirilir.

TÜRK SANAYİCİLERİ VE İŞADAMLARI DERNEĞİ BASIN BÜROSU

Meşrutiyet cad.No.74 Tepebaşı 80050 – İSTANBUL
Tel: (0212) 2495448 / 2491929 / 2515313 / 2490723 Fax: (0212) 2933783

Kalkınmakta olan bir ülkenin ekonomik, yapısal ve kurumsal gelişmişlik düzeyi doğal olarak ULİS'nin düzeyini de etkileyecektir. Bu ülkelerde özellikle;

- “öndekileri yakalama”nın bir stratejik planlama ve yönetim konusu olduğu,
- “öğrenme” için yoğun bir seferberlik gerektiği,
- yeterince gelişmemiş olan “pazar”ın öğrenme ve inovasyon alanında oynayacağı rolün ülke koşulları dikkate alınarak değerlendirilmesi,
- fiziksel olmayan kaynakların ve öğrenmenin “teknolojik gelişmeye” olan katkısının henüz sermaye birikiminin gerisinde kaldığı,
- yeni sektörlerde olduğu kadar geleneksel (olgunlaşmış) sektörlerde de inovasyonun öne çıkartılması,
- inovasyon finansmanının önemli bir politika aracı olduğu,
- yeni bilginin, becerilerin ve inovasyon yeteneklerinin ülke kuruluşlarına transferinin öncelikle UİS elemanları arasındaki bağların gücüne bağlı olduğu

dikkate alınarak inovasyon politikaları hazırlanacaktır. Ekonomik politikalar içine gömülü olarak hazırlanan inovasyon politikaları, inovasyon faaliyetini destekleyecek spesifik organizasyonları, bilgi altyapısını ve etkileşerek öğrenmenin temel kurumlarını (düzenlemeler, fikri haklar, destekler vb.) geliştirirken mutlaka bir “öğrenen ekonomi” vizyonuna sahip olmalıdır. Gelişmiş ülkelerle olan açıkların kalıcı yapısal sorunlar olduğunu söyleyen “bağımlılık kuramlarının” yarattığı kalkınma kötümserliğinin kırılması için yeni kavramların ve kuramların türetilmesi, yeni bilgi bankalarının oluşturulması, yeni yeteneklerin geliştirilmesi ve nihayet kaynak tahsisinden başlayarak sistemik verimsizliklerin üstesinden yenilikçi politika yaklaşımlarıyla gelinmesi gerekmektedir.

Kamu politikaları, resmi kurumlar ile inovasyonun kaynağı olan firmalar arasındaki iş bölümünün nasıl olacağı sorunundan hareketle geliştirilir. Bu bağlamda, organizasyonel aktörlerin ve kurumsal ilişkilerin kaldırılması, yaratılması veya değiştirilmesi gündeme gelebilir. Bu eylemler, sistemdeki katılıkları ve tıkanıklıkları gidermeyi ve ona dinamik yetenekler kazandırmayı amaçlayan stratejilerle yönlendirilir.

Teknoloji Yönetiminde Nasıl Bir Yapılanma ?

Değişik ülke uygulamalarından da görüleceği üzere, tarafların bir araya getirilerek söz konusu politikaların oluşturulması ve bu çok aktörlü oyunda eşgüdümün sağlanması için çeşitli kurullar kurulmakta ama, kararlaştırılan politikaların yürürlüğe konması ve uygulamanın yakından izlenerek, ortaya çıkan sorunların çözümü için gerekli müdahalenin zamanında yapılması görevini pek çok ülkede, güçlü bir yürütme (icra) organı (bazen birden çok bakanlık) üstlenmektedir. Ama, yine dünya pratiğinden görülebileceği gibi, yürütme sorumluluk ve yetkisi bir ya da birkaç bakanlığa verilmiş olsa bile, sorun, ilgili karar alıcıların ve uygulayıcıların koordinasyonu noktasında düğümlenmektedir. Bilim, teknoloji ve inovasyon politikalarının oluşturulması aşamasında da, uygulama aşamasında da, orkestrasyonun sağlanması işin can alıcı noktasıdır. Çünkü; “[bilim,] teknoloji [ve inovasyon] politikaları makroekonomi açısından istikrarlı bir ortamı, ve diğer alanlarda tamamlayıcı reformları gerektirir. Inovasyona dayalı rekabeti artıran, ama, aynı zamanda ortak araştırmayı kolaylaştıran **rekabet politikaları**; gerekli insan

TÜRK SANAYİCİLERİ VE İŞADAMLARI DERNEĞİ
BASIN BÜROSU

Meşrutiyet cad.No.74 Tepebaşı 80050 – İSTANBUL
Tel: (0212) 2495448 / 2491929 / 2515313 / 2490723 Fax: (0212) 2933783

*kaynağını geliştiren **öğretim ve eğitim politikaları**; idari yükleri [bürokrasiyi] ve kurumsal katılıkları azaltan **düzenleyici politikalar** ('regülasyon politikaları'); küçük firmalara sermaye akışını kolaylaştıran **finansman politikaları ve mali politikalar**; enformasyonun yayınmasını azamileştiren **komünikasyon politikaları**; ve teknolojinin uluslararası bazda daha çok yayınmasını sağlayan **yabancı yatırım ve ticaret politikaları** [Bilim,] **teknoloji** [ve inovasyon] **politikaları** ile birlikte ele alınması gereken politikalar.*" [OECD, 1998a] ve "inovasyon sürecinde spektrum yalnızca girişimci kuruluşları ve pazarı değil; oyunun, toplumun çeşitli organları eliyle belirlenmiş kurallarını da içerir. Bu nedenle girişimcilik, yönetim, iş organizasyonu, finansman, pazarların açılması, işçi ve işveren organizasyonları, işgücü pazarı, eğitim otoriteleri, bölgesel otoriteler ve benzeri unsurlar; bunların hepsi" [OECD, 1988] işin içindedirler.

"Teknoloji Yönetim Sistemleri: Ülke Örnekleri ve TÜBİTAK- TİDEB"² başlıklı çalışmada incelenen

yedi ülkenin (Avusturya, Finlandiya, Fransa, Hollanda, İspanya, İsrail ve İsveç) teknoloji yönetim

sistemleri de sistemin yukarıda açıklanan genel özelliklerini yansıtmaktadır. Söz konusu örneklerin öne

çıkan ortak noktaları aşağıda sıralanmıştır:

1. **Örnek kurumların büyük bir bölümü sanayi, teknoloji ve ekonomi ile ilgili faaliyetleri içinde bulunduran bakanlıklara bağlıdır.**
2. **Tüm örnek kurumların mali kaynakları kamu fonlarından sağlanmaktadır. Bu kaynak yer yer öz kaynaklarla da desteklenmektedir.**
3. Örnek kurumların hepsinde ortak olarak üstlenilen görevler;
 - İnovasyon Politikalarının Oluşturulması
 - Teknoloji Transferi
 - Rekabetçiliğin Geliştirilmesi
 - Ar-Ge Destekleri
 - Ar-Ge İşbirliği Programları
 - Teknoloji ve Yönetim Danışmanlığı
 - Fizibilite Çalışmaları
 - Uluslararası Projeler (AB programları, EUREKA, COST vs)
 - Uluslararası İşbirliği
4. Kurumların büyük bir bölümü Yönetim Kurulları aracılığı ile yönetilmekte ve özerktirler. İsrail örneğinde akademi ve sanayi kesimleri temsilcilerinden oluşan bir araştırma komitesi, yönetim kurulu benzeri bir görevi üstlenmiştir.
5. **Kurumların çoğunda bölgesel örgütlenmeler dikkat çekmektedir. Üç kurumda da yurtdışı örgütlenme mevcuttur.**

² Dr.C. Arıkan, "Teknoloji Yönetim Sistemleri: Ülke Örnekleri ve TÜBİTAK- TİDEB", Aralık 1999

ULİS'in yapı taşlarının oluşturulmasına katkıda bulunmak üzere var olan yapılanmaların gözden geçirilmesine yeni önerilerin tartışılmasına gerek vardır. Başta ileri teknolojiler alanında araştırma ve teknoloji geliştirme ve inovasyon faaliyetlerinin özendirilmesi ve yönlendirilmesi doğrultusunda, kaynak oluşturmak ve dağıtmak, gerekli ortamı geliştirmeye yönelik uygulama araçları ve mekanizmaları belirlemek, kurumlar arası işbirliği ve koordinasyonu sağlayarak bilgi akışını ve öğrenme sürecini etkin kılmak vb. gibi ulusal ve uluslararası ölçekte roller alan yeni bir yapılanmaya gerek olduğu açıktır.

Öngörülen yeni yapılanma var olan kurum ve kurullara bir seçenek olarak değil, fakat eksikliği bir gerçek olan, “eşgüdümün sağlanması, alınan kararların yaşama geçirilmesi ve ULİS'in oluşmasının önünün açılması ve ivmelendirilmesi” amacıyla oluşturulmalıdır.

Bu anlamda var olan kurumlara bakacak olursak; BTYK'nın Kurulmasına ilişkin KHK, Kurul'u, *“bilim ve teknoloji alanındaki araştırma politikalarının ekonomik kalkınma, sosyal gelişme ve milli güvenlik hedefleri doğrultusunda tespit edilmesi, yönlendirilmesi ve koordinasyonun sağlanması”*nda yetkili kılmaktadır. Aynı Kararname'nin 5. maddesinde de *“BTYK'ca alınan kararların uygulanmasında ilgili tüm kuruluşlar görevlidir”* denmektedir. Ancak, BTYK'nın kurulduğu günden bu yana, hükümetler ve bürokrasi katında işletilmesi gereken ya da yeterince kabul gören bir organ haline geldiği söylenemez. Bu nedenle, BTYK, ulusal bilim, teknoloji ve inovasyon politikasının belirlenmesi ve eşgüdümün sağlanması bakımından en üst karar organı olarak kabul görse bile, *“BTYK'ca alınan kararların uygulanmasında ilgili tüm kuruluşlar görevlidir”* maddesinin, Türkiye pratiği ya da bürokrasi geleneğimiz dikkate alındığında, kolay işlemeyeceği sonucuna rahatlıkla varılabilir. Bu noktadan hareketle, kurulduğu 1983 yılından bu yana değişen koşullar dikkate alınarak BTYK'nın kompozisyonu ve diğer kurul ya da organlarla olan ilişkileri gözden geçirilerek, öngörülen yeni yapılanmanın oluşturulmasıyla birlikte “üst düzey” bir organ olarak yeniden düzenlenebilir.

Esas olarak sanayinin Ar-Ge faaliyetlerinin finansmanı alanında yer alan TİDEB ve TTGV'nin, aralarındaki işbirliğini, birbirlerini tamamlayacak biçimde ve desteklenen firmayı dünya pazarlarına taşıma vizyonu etrafında örmeleri öngörülebilir. Bunun yanında, her iki kurum da, finansman desteği sağlamanın ötesinde, yol gösteren / yönlendiren kurumlar olma hüviyetini kazanma yönündeki çabalarını daha da pekiştirerek sistem içindeki varlıklarını sürdürebilirler.

KOBİ'lerin, Türkiye ekonomisi açısından taşıdıkları önem, özellikle, yeni iş ve işlendirme alanı yaratma potansiyelleri dikkate alındığında, KOSGEB'in ULİS açısından taşıdığı misyonun kıyaslanamayacak bir öneme sahip bulunduğu söylenebilir. Ancak, bu misyonun tam anlamıyla yerine getirebilmesi için, siyasi erkin KOSGEB'te kendisini siyasi prim arayışı ve popülizm biçiminde dışa vurmasının önüne geçilebilmelidir. Bunun çözümü de, KOSGEB'i, ülke KOBİ spektrumunu yeterince temsil ederek karşılayabilecek günümüz gereklerini en iyi uygulama örneklerine göre yeniden yapılandırılmış, uzmanlığın esas alındığı, idari ve mali özerkliğe sahip bir kurum haline getirmekten geçmektedir.

Kamuya bağlı araştırma kuruluşları, araştırma alanları itibariyle gruplandırılarak, mutlaka, kamu tüzel kişiliğine, idari, mali ve bilimsel özerkliğe sahip; ancak, Anayasa'nın 123. maddesinde sözü edilen İdare'nin bütünlüğü ilkesi açısından Başbakan'a bağlı kurumlar haline getirilmelidirler.

TÜRK SANAYİCİLERİ VE İŞADAMLARI DERNEĞİ BASIN BÜROSU

Meşrutiyet cad.No.74 Tepebaşı 80050 – İSTANBUL
Tel: (0212) 2495448 / 2491929 / 2515313 / 2490723 Fax: (0212) 2933783

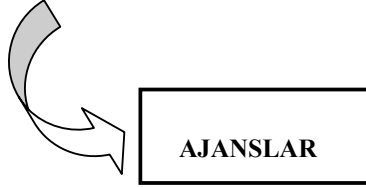
ULİS açısından son derece önemli olan, TSE, TURKAK, TPE ve DİE, mutlaka, bütün kadroları itibariyle uzmanlığın esas alındığı kurumlar haline getirilebilmeli; hükümet değişikliklerinde, bağlanacakları ya da ilgili olacakları bakanlar açısından bir iktidar paylaşım aracı olmaktan kurtarılmalıdırlar.

Görüldüğü gibi üniversite ve eğitim kurumları da katıldığında yukarıdaki kurum ve kuruluşlar sistemik bir bütünlük taşımasa da ülkemizde ULİS'in parçalarının önemli bir bölümünü oluşturmaktadır. Ancak inovasyon ve daha genel anlamda teknoloji yönetimi açısından bakıldığında sistemin en önemli zaafı 1980'lerin koşullarında tanımlanan bir otoritenin bu işlevi yerine getirememesi ve bu boşluğu dolduracak, "konuya adanmış (bunu misyon edinmiş)" yeni bir kurumsal mekanizmanın tanımlanmamış olmasıdır.

Statü: "Yeni paradigma"nın sahibi olması beklenen böylesi bir kurumun ülkemiz kamu işleyişi dikkate alındığında aday kurumların başında akla hemen bir "Bilim ve Teknoloji Bakanlığı" gelebilir. Ancak, faaliyetlerin ve politikaların giderek karmaşılaştığı bir alanı yönetmesi gereken bu kurumun makro düzeyde bakanlık biçiminde yapılandırılması, günümüzde benzer kurumların yaşadığı verimsizlikler/etkinsizlikler ve inovasyonun ülkemizde henüz gereğince algılanıp hedeflenmemesi nedeniyle ilk aşama için erken bir seçenek oluşturabilir. Başka bir seçenek ise, makro düzey yerine ara düzeyde bir yapılanmaya gitmektir (mezo-kurum). Büyük olasılıkla, devletin yeniden yapılanmasının da doğal sonucu olarak ortaya çıkacak böylesi bir mezo-kurum (örneğin İnovasyon Sistemi Otoritesi), hem üstteki ulusal makro yapı hem de alttaki inovasyon sistemi kurum ve kuruluşlarıyla doğrudan etkileşebilme özelliğini taşıyacaktır.

Özerklik: Yasal konum ve özerklik düzeyi, mezo-kurumun politika oluşturmaya etki eden iki etmendir. Tanımlı bakanlıkla olan ilişki esas alınarak tanımlanacak olan özerklik, bütçenin belirlenmesi ve yönetiminde, yapılanmada ve politikalarda gömülü özgürlükler ve esneklikler ile şeffaf bir hesap verme mekanizması çerçevesinde kurumlaşacaktır. Bu değişik ilgi alanları arasındaki ilişkilerin özelliği, birindeki yüksek özerklik düzeyinin diğer alanlarda da yetenekleri geliştiren özerkliklere (özgürlüklere, esnekliklere ve sorumluluklara) kaynak olmasıdır.

Yeni Mezo-düzey Yapılanma

Öngörülen ara kurumun teknoloji ve inovasyon politika ve stratejilerini yaşama geçirebilmesi için yukarıda sözü edilen özerkliklere ve bu bölümün başında sözü edilen başarı örneği sayılabilecek ülkelerin benzer kurumlarının sahip oldukları işlevlere sahip olması beklenir.

Kaynak: İnovasyon Sistemi Otoritesi'nin finansmanında ana kaynağın kamu bütçesi olması doğaldır. İnovasyon Sistemi Otoritesi bu kaynağın yanı sıra faaliyet gelirleri (teknoparklara ortak olmak, eğitimi yayın gelirleri vb.) elde etmeye ve yurtiçi ve yurtdışı kaynak bulmaya ve kullanmaya da açık olmalıdır.

Yönetim: Tarafların üst düzeyde temsil edileceği, siyasi müdahalelere en az açık bir süreçte oluşacak bir Yönetim Kurulu ile yönetilmesi İnovasyon Sistemi Otoritesi'nin uygulama ve kabul edilme gücünü sağlayacak bir araç olarak düşünülebilir.

Görev Alanı: ULİS'i genel ilgi ve çalışma alanı olarak gören İnovasyon Sistemi Otoritesi'nin görevleri genel çizgileriyle;

- inovasyon politikalarının oluşturulması
- inovasyon konusunda taraflarda farkındalık yaratmak
- inovasyon ve Ar-Ge finansal destekleri
- ulusal uluslararası işbirliği programları/projeleri
- bölgesel inovasyon sitemlerinin oluşturmak
- ilişkide olunan taraflarala çift yönlü bilgi akışı sağlamak
- ULİS ağı yapısını geliştirmek ve etkin biçimde yönetilmesine yardımcı olmak
- İnovasyon ve teknoloji yönetimi uygulama araçları geliştirmek ve uygulamak
- İnovasyon alanında örtülü talebi ortaya çıkartmak

vb olabilir.

Çağdaş bir kamu kurumu yönetimi anlayışından hareketle öngörülen “ara kurumun” yapılanmasının karakteristikleri “yalın, esnek, etkin iç işleyişe ve zengin donanımına sahip, işbirlikçi, katılımcı, bütünsel, hesap vermeye açık, firma odaklı, talebe duyarlı” ana başlıkları ile tanımlanabilir. Günümüzdeki gelişmeler önümüzdeki yüzyılın ilk çeyreğinde ülkelerin bilim ve teknoloji üretmede sosyal hedefleri öne çıkararak yenilikçi bir yol izleyeceklerini göstermektedir. Dolayısıyla, ulusların inovasyon sistemlerinin bu talebe cevap verebilecek şekilde yapılandırması şarttır. Bu bağlamda, “teknoloji yönetimi sistemi”nin gerçekleri ve gereksinimleri de dikkate alınarak yukarıda genel karakteristikleri çizilmeye çalışılan “İnovasyon Sistemi Otoritesi” nin yaşama geçirilmesi yönünde ülkemizde de gereken çaba ivedilikle gösterilmelidir.

TÜRK SANAYİCİLERİ VE İŞADAMLARI DERNEĞİ
BASIN BÜROSU

Meşrutiyet cad.No.74 Tepebaşı 80050 – İSTANBUL
Tel: (0212) 2495448 / 2491929 / 2515313 / 2490723 Fax: (0212) 2933783